

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-07530
Otsuse kuupäev 26.08.2026
Komisjoni koosseis Taavi Hein

Tarbija
Kaupleja Osaühing EUROPARK ESTONIA (10811490)

Tarbija nõue Leppetrahvi tühistamine

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.
2. Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse (TKS § 60 lg 2).

Asjaolud:

Tarbija parkis 29.04.2026 kell 14:40 Rävala pst T14 parkimisalal, et käia kiiresti lähealasuvas poes. Tarbija asetas armatuurlauale parkimiskella 15 min tasuta parkimiseks. Kaupleja määras sõidukile leppetrahvi parkimistasu maksmata jätmise eest summas 70 eurot (tasudes hiljemalt 06.05.2026 summas 50 eurot).

Tarbija vaidlustas trahvi põhjendusel, et oli järginud Südalinna parkimisreegleid.

Kaupleja vaiet ei rahuldanud, kuna pargitud oli eraterritooriumil ning kellaga parkimise kohta märgistusel info puudub. Tarbija hinnangul ei ole kaupleja tõendanud, et:

- a) tarbija konkreetne teeäärne parkimiskoht oli enne parkimist üheselt tähistatud EuroParki eraparkla osana;
- b) EuroParki ala lõpp ja Tallinna südalinna avaliku parkimisala algus olid juhile selgelt eristatavad;
- c) Tallinna südalinna parkimisala tähis ei lõpetanud EuroParki mõjuala ega loonud juhile põhjendatud arusaama avaliku parkimiskorra kehtimisest;
- d) EuroParki parkimistingimused olid konkreetse parkimiskoha suhtes enne parkimist selgelt teatavaks tehtud;
- e) tarbija andis teadliku nõustumuse EuroParki parkimistingimuste ja leppetrahvi kokkuleppega.

Kaupleja seisukoht:

Tarbija toob välja, et parkis kell 14:40. Sõiduki armatuurlaul näitab tarbija poolt paigaldatud kell aga 14:30, mis võib olla ka parkimise alustamise aeg. Kaupleja poolt teostatud kontroll ja leppetrahvi väljastamine toimus kell 14:53. Seega tarbija väide, et soovis kiirelt käies kasutada 15 minutit ei ole usutav ja ei vasta tõele, kuna eeldatavalt oli parkimise alustamise ja parkimisõiguse kontrollimise vahe ca 25 minutit. Samuti ei ole usutav tarbija välja toodu, et autost väljudes nägi ta südalinna parkimisala märki. Nimelt oli tarbija sõiduk pargitud Europark Estonia eraparkla märkide vahetus läheduses ja südalinna parkimisala märk jääb nendest eemale.

Nii Tatari tänava, kui ka Kentmanni tänava poolt kõnealuse parkimiskoha juurde sõites on selgelt näha Europark Estonia eraparkla märgid. Teadaolevalt algab märgi mõjuala selle tagant kui seda pole suunavate tahvlitega teistmoodi sätestatud. Tarbija poolt viidatud kõrvalasuv parkla on tähistatud eraldi märgistusega ja see pidi sõidukijuhile arusaadav olema.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, olles tutvunud vaidluse aluseks olevate asjaolude, poolte seisukohtade ning esitatud tõenditega, jätab tarbija avalduse rahuldamata.

Tarbija on esitanud kaupleja vastu nõude 29.04.2026 väljastatud leppetrahvinõude nr 1412 9042 6145 3192 tühistamiseks. Tarbija selgituste kohaselt parkis ta sõiduki kaupleja opereeritavas parklas kell 14:40, et külastada läheduses asuvat kauplust. Tarbija nägi tee ääres Tallinna avalikule tasulisele parkimisalale viitavat märki „SÜDALINN“ ning paigaldas sõidukile parkimiskella, eeldades, et tal on võimalik kasutada 15-minutilist tasuta parkimisaega.

Tarbija leiab, et kohapealne parkimiskorraldus ei olnud piisavalt üheselt mõistetav. Tarbija mõõnab, et samas piirkonnas paiknes ka kaupleja eraparklale viitav tähistus, kuid tema hinnangul ei olnud sõidukiga liikudes arusaadav, kas see tähistus kehtib teelõigule, kuhu ta sõiduki parkis, või selle kõrval asuval parkimisalale. Tarbija leiab lisaks, et kaupleja ei ole piisavalt tõendanud tema sõiduki täpset paiknemist eraparkimisala piirides.

Kaupleja vaidleb avaldusele vastu. Kaupleja selgituste kohaselt paiknes sõiduk tema hallataval parkimisalal ning parkimisala oli nii Tatari tänava kui ka Kentmanni tänava poolt lähenedes tähistatud kaupleja parkimisala märkidega. Kaupleja parkimiskorraldaja kontrollis sõiduki parkimisõigust 29.04.2026 kell 14:53 ning tuvastas, et parkimistasu oli tasumata. Seetõttu väljastati tarbijale parkimislepingu tingimuste alusel leppetrahvinõue.

Komisjon selgitab, et tasulise parkimise korral vastab pooltevaheline õigussuhe VÕS § 271 mõttes üürilepingu tunnustele. Parkimiskorraldaja võimaldab sõidukijuhil kasutada parkimisala ning sõidukijuht kohustub järgima parkimisalal avaldatud tingimusi.

VÕS § 9 lg 1 kohaselt sõlmitakse leping pakkumuse esitamise ja sellele nõustumuse andmisega, samuti muul viisil vastastikuste tahteavalduste vahetamise teel, kui on piisavalt selge, et lepingupooled on saavutanud kokkuleppe. Parkimislepingu puhul väljendub sõidukijuhi nõustumus üldjuhul sõiduki parkimises parkimisalale.

Parkimistingimused on tüüptingimused VÕS § 35 lg 1 tähenduses. VÕS § 37 lg 1 kohaselt on tüüptingimused lepingu osaks, kui tingimuse kasutaja enne lepingu sõlmimist või sõlmimise ajal neile kui lepinguosale selgelt viitas ja teisel lepingupoolel oli võimalus nende sisust teada saada. Määrav ei ole see, kas tarbija parkimistingimustega tegelikult tutvus, vaid kas talle oli tagatud mõistlik võimalus nendega tutvuda.

Komisjon ei nõustu tarbija väitega, et kaupleja ei ole tõendanud sõiduki paiknemist tema hallataval parkimisalal. Kaupleja on esitanud parkimisala tähistust ja sõiduki asukohta kajastavad fotod. Kaupleja esitatud materjalist nähtub nii parkimisala tähistus erinevatest lähenemissuundadest kui

ka tarbija sõiduki asukoht parkimise ajal. Sõiduki asukohta kajastaval fotol paikneb sõiduk kaupleva parkimisala tähistuse taga.

Seetõttu ei anna asjaolu, et iga menetluses esitatud foto ei kujuta samaaegselt nii sõidukit kui kõiki parkimisala tähistusi, alust järeldada, et sõiduk ei asunud kaupleva hallataval parkimisalal. Tõendeid tuleb hinnata kogumis ning nende põhjal peab komisjon tõendatuks, et tarbija sõiduk paiknes vaidlusalusel ajal kaupleva hallataval parkimisalal.

Komisjon on tuvastanud, et samal teelõigul paikneb ka Tallinna avalikule tasulisele parkimisalale viitav tähistus „SÜDALINN“. Selle olemasolu ei muuda siiski kaupleva parkimisala tähistust olematuks ega anna sõidukijuhile alust jätta muud samas asukohas paiknevad parkimistingimused tähelepanuta.

Tarbija ise on avalduses kinnitanud, et nägi piirkonnas eraparklale viitavat tähistust. Seega ei ole tegemist olukorraga, kus eraparkla olemasolu ei olnud tarbijale kuidagi äratuntav. Tarbija väide seisneb pigem selles, et talle jäi ebaselgeks kaupleva tähistuse mõjuala. Sellises olukorras pidi tarbija enne sõiduki juurest lahkumist veenduma, milline parkimiskord konkreetses parkimiskohas kehtib.

Asjaolu, et erinevate parkimisrežiimide eristamine võis nõuda sõidukijuhilt täiendavat tähelepanu, ei tähenda iseenesest, et parkimistingimustega tutvumine oleks olnud võimatu või ebamõistlikult raskendatud. Sõidukijuht peab parkimisel olema hoolikas ning veenduma, et tal on konkreetsel parkimiskohal parkimisõigus.

Samuti ei oma otsustavat tähendust asjaolu, et tarbija paigaldas sõidukile parkimiskella. Parkimiskell võimaldab kasutada tasuta parkimisaega üksnes sellisel parkimisalal ja sellistel tingimustel, kus vastav võimalus on ette nähtud. Tallinna avaliku tasulise parkimisala suhtes kehtiv parkimiskord ei laiene automaatselt eraõigusliku parkimiskorraldaja hallatavale parkimisalale.

Komisjon ei pea vaidluse lahendamiseks vajalikuks lõplikult tuvastada, kas tarbija alustas parkimist enda väidetud ajal kell 14:40 või varem. Kaupleva tehtud fotolt nähtub, et sõidukisse paigutatud parkimiskell näitas varasemat aega, kuid nimetatud asjaolu ei ole vaidluse lahendamisel määrav. Tarbijal puudus kaupleva parkimisalal õigus tugineda Tallinna avaliku tasulise parkimisala 15-minutilisele tasuta parkimisajale.

Kuivõrd tarbija parkis sõiduki kaupleva hallatavale parkimisalale ning tal oli võimalik parkimisala tähistuse ja parkimistingimustega tutvuda, loeb komisjon poolte vahel parkimislepingu sõlmituks. Tarbija jättis parkimistasu tasumata ning rikkus sellega parkimislepingust tulenevat kohustust.

VÕS § 158 lg 1 kohaselt on leppetrahvi lepingus ettenähtud lepingut rikkunud lepingupoole kohustus maksta kahjustatud lepingupoolele lepingus määratud rahasumma. VÕS § 161 lg 1 kohaselt võib kahjustatud lepingupool nõuda leppetrahvi tegelikust kahjust sõltumata.

Kaupleva tuvastas parkimislepingu rikkumise 29.04.2026 ning väljastas tarbijale samal ajal leppetrahvinõude. Seega teatas kaupleva tarbijale leppetrahvi nõudmisest VÕS § 159 lg 2 tähenduses mõistliku aja jooksul pärast rikkumise avastamist.

Menetluses ei ole tuvastatud ka asjaolusid, mille alusel oleks tarbija parkimistasu tasumata jätmine VÕS § 160 tähenduses vabandatav. Tarbija eksimus selles, milline parkimiskord konkreetses asukohas kehtis, ei muuda rikkumist vabandatavaks olukorras, kus parkimisala oli tähistatud ja tarbijal oli võimalik parkimistingimustega tutvuda.

Leppetrahvinõudest nähtub, et leppetrahvi suurus oli maksetähtaja jooksul tasumisel 50 eurot ning pärast maksetähtaja möödumist 70 eurot. Tarbija ei ole esitanud asjaolusid, mille alusel tuleks leppetrahvinõue selle suuruse tõttu tühisteks lugeda. Samuti ei ole komisjon tuvastanud leppetrahvi aluseks oleva tüüptingimuse tühistust VÕS § 42 lg 1 või lg 3 p 5 tähenduses.

Komisjon käsitleb täiendavalt leppetrahvinõudel kajastatud käibemaksu. Leppetrahvinõudest nähtub, et maksetähtaja jooksul tasumisele kuuluv 50 euro suurune summa sisaldas kaupleva

arvestuse kohaselt käibemaksu 9,68 eurot ning pärast maksetähtaja möödumist tasumisele kuuluv 70 euro suurune summa sisaldas käibemaksu 13,55 eurot.

Seega ei ole kaupleja nõudnud tarbijalt 70 euro suurusele leppetrahvile täiendavalt käibemaksu tasumist. Tarbija vastu esitatud nõude kogusumma on 70 eurot ning kaupleja on üksnes näidanud selle summa koosseisus eraldi enda poolt käibemaksuna käsitatava osa.

Kaupleja on komisjonile täiendavalt selgitanud, et lähtub parkimistingimuste rikkumise eest nõutavate summade käibemaksuga maksustamisel Euroopa Kohtu 20.01.2022 otsusest kohtuasjas C-90/20, Apcoa Parking Danmark A/S, ning Maksu- ja Tolliameti vastavatest juhistest.

Komisjon leiab, et küsimus, kuidas tuleb kaupleja saadud leppetrahvisummat käibemaksuõiguslikult käsitada ning millises ulatuses peab kaupleja sellelt riigile käibemaksu arvestama ja tasuma, ei muuda käesoleval juhul tarbija lepingulise kohustuse suurust. Võlaõiguslikult on tarbija kohustuseks parkimislepingu rikkumise eest kokkulepitud leppetrahvi tasumine. Asjaolu, et kaupleja käsitleb osa tarbijalt nõutavast kogusummast enda maksuarvestuses käibemaksuna, ei tähenda, et tarbijalt nõutaks lisaks leppetrahvile eraldiseisvat täiendavat tasu.

Käibemaksu eraldi väljatoomine leppetrahvinõudel ei anna seetõttu alust ka leppetrahvinõude osaliseks tühistamiseks.

Kõiki eeltoodud asjaolusid kogumis hinnates leiab komisjon, et tarbija sõiduk paiknes kaupleja hallataval parkimisalal, parkimisala oli piisavalt tähistatud ning tarbijal oli võimalik parkimistingimustega tutvuda. Tarbija jättis parkimistasu tasumata ja rikkus seetõttu parkimislepingut. Kauplejal oli õigus rakendada parkimislepingu tingimustes ette nähtud leppetrahvi ning menetluses ei ole tuvastatud asjaolusid, mis muudaksid leppetrahvinõude õigusvastaseks.

Eeltoodust tulenevalt jätab komisjon tarbija avalduse rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Taavi Hein

/allkirjastatud digitaalselt/